

יִשְׂרָאֵל והשכינה הנקראת כנסת ישראל היא הגוף שהוא מקבל בתוכו את הנשמה שהוא הז"א הנקרא תפארת ישראל. **וְעַל דָּא אֵיהּ גּוּפָא לְנִשְׁמָתָא** ומשום כך נקראת השכינה גוף לנשמה ומצד המלכות בא מצוות וגופי התורה (רמ"ק).
נִשְׁמָתָא דְאִמְרָן דָּא תְּפָאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֵיהּ אִוְרֵייתָא מְפִישׁ והנשמה שאמרנו שהוא ז"א הנקרא תפארת ישראל הוא התורה ממש, דהיינו שהוא הסוד שבתורה (רמ"ק). **וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא, דָּא אֵיהּ עֵתִיקָא קְדִישָׁא** והנשמה לנשמה הוא הארת הג"ר הנקראים עתיקא קדישא.
וְכָלָא אֶחֶיד דָּא בְּדָא שכולם אחוזים זה בזה כי עתיק מתלבש בז"א וז"א במלכות והמלכות בבי"ע והארת העתיקא אינה מושגת עתה אלא רק לאחר התחייה שהוא פנימיות הסוד שבתורה (רמ"ק).

כל אותם הדיבורים וכל אותם הסיפורים שבתורה הם רק לבושים של התורה
וְוִי לְאִינוּן חֵיִיבִיא, דְּאִמְרֵי דְאִוְרֵייתָא לֹא אֵיהּ אֶלָּא סְפוּרָא בְּעֵלְמָא, וְאִינוּן מְסִתְפְּלִי בְּלְבוּשָׁא דָּא וְלֹא יִתִּיר ואומר רשב"י אוי לאותם הרשעים האומרים שהתורה היא אינה אלא רק סיפורים בסתם והם מסתכלים ומתבוננים רק בלבושי הסיפורים ולא יותר. **וּפְּאִין אִינוּן עֲדִיקֵיִא, דְּמְסִתְפְּלִי בְּאִוְרֵייתָא כְּדָקָא יְאוּת** ואשריהם אלו הצדיקים שהם מתבוננים בסודות התורה כראוי. **חֲמָרָא לָּא יְתִיב אֶלָּא בְּקִנְקֹן. כִּדְ אִוְרֵייתָא לָּא יְתִיב אֶלָּא בְּלְבוּשָׁא דָּא** כי הרי

היין לא יושב ונמצא אלא רק בתוך הקנקן, וכך אין התורה יושבת אלא רק בלבושי הסיפורים. **וְעַל דָּא לָא בְּעֵי לְאַסְתְּכֻלָּא, אֶלָּא בְּמָה דְאִית תְּחֻת לְבוּשָׂא** ועל כן לא צריכים להתבונן אלא רק בסודות הנמצאים מתחת ללבושי הסיפורים. **וְעַל דָּא כָּל אֵינּוֹן מְלִין, וְכָל אֵינּוֹן סְפוּרִין, לְבוּשֵׁין אֵינּוֹן** ולכן כל אותם הדיבורים וכל אותם הסיפורים שבתורה הם רק לבושים של התורה בכדי שיוכל העולם לסבול את קדושתם.

כל מי שמראה את המעשה למטה כראוי הרי הוא כאילו הוא עושה ומתקן את המעשה שכנגדו למעלה

וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ (במדבר ט) וקשה. **מַאי וַיַּעֲשׂוּ** למה כתוב 'ויעשו' ולא וישחטו בני ישראל את הפסח (מק"מ).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָא אֲתָמֵר, פֶּל מָאן דְאֲחִזֵּי עוֹבְדָא לְתַתָּא בְּדָקָא יְאוּת, פְּאֵלוּ עֶבֶד לֵיהּ לְעֵילָא אלא אומר רבי

יוסי שהרי כבר למדנו שכל מי שמראה את המעשה למטה כראוי הרי הוא כאילו הוא עושה ומתקן את המעשה שכנגדו למעלה. **דְּהָא בְּגִינִיהּ אֲתָתֵר הַהוּא מְלָה,**

פְּבִיכּוּל, פְּאֵלוּ הוּא עֶבֶד לֵיהּ, וְהָא אֲתָמֵר מאחר שבגללו התעורר אותו הדבר השייך אליו למעלה, ולכן כביכול הוא עשה ותיקן אותו, ומשום כך

כתוב בפסוק 'ויעשו' כי ע"י מצוות הפסח למטה נעשה התיקון השייך אליו למעלה והרי התבאר הענין (רמ"ק). • (דף קנ"ב ע"ב)

בפסוק כתוב איש איש האיש הראוי להיות במדרגת איש וטימא עצמו בעוונותיו

אִישׁ אִישׁ כִּי יְהִי טָמֵא וְגו' וקשה. (במדבר ט) אִישׁ אִישׁ תִּירֵי

זְמַנִּי, אִמָּאִי למה כתוב איש איש שתי פעמים בפסוק על אותו אדם שלא

יכל להקריב קרבן פסח במועדו, **אֶלֹא אִישׁ דְּהוּא אִישׁ, וַיִּתְחַזֵּי**

לְקַבֵּל־אֶת־נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה אלא הפסוק בא להורות שזה האיש הוא ראוי להיות

במדרגת איש ולכן הוא ראוי לקבל את הנשמה העליונה, **וְהוּא פָּגִים לְגַרְמִיָּה.**

דְּלֹא שְׂרִיָּא עֲלוּי שְׂכִינְתָּא (ס"א שירותא) (ס"א נשמתא [נו]) **עֲלָאָה**

אמנם מאחר שהוא פגם את עצמו ע"י עוונותיו אז הוא גרם שלא תשרה עליו הנשמה

העליונה. **מֵאִי טַעְמָא** ומה הסיבה שהוא לא זכה להקריב את קרבן הפסח במועדו.

בְּגִין דְּאִיהוּ גָרִים, וְהוּא מְסָאב לִיה לְגַרְמִיָּה בגלל שהוא גרם

את זה לעצמו מאחר שהוא טימא את עצמו ע"י עוונותיו. **וְעַל דָּא אִישׁ אִישׁ.**

אִישׁ דִּיתְחַזֵּי לְמַהוּי אִישׁ ולכן נאמר בפסוק איש איש כי זה האיש היה ראוי

להיות במדרגת איש ע"י ששוכנת עליו הנשמה העליונה, **וְהוּא מְסָאב לְגַרְמִיָּה,**

דְּלֹא יִשְׂרֵי עֲלוּי קְדֻשָּׁה דְּלַעֲיָלָא אולם מאחר שהוא טימא את עצמו

ע"י עוונותיו לכן הוא גרם שלא תשרה עליו הקדושה העליונה.

אור הרשב"י

[נו] כן הוא הנירסא בשאר דפוסים.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

האדם מטמא את עצמו ע"י עוונותיו למטה מטמאים אותו למעלה ונמצא שהוא בדרך רחוקה מעם ישראל

או בדרך רחוקה, (במדבר ט) דא איהו חד מעשרה דאינון נקודים באורייתא, וכלהו אתיין לאתזאה מלה הנה

מעל האות ה' שבתבת רחוקה יש מעליה נקודה וזהו אחד מעשרה מקומות שבתורה שיש על אותיותיהם נקודות [10] וכולם באים להראות על איזה סוד. מאי בדרך

רחוקה ומה הניקוד של האות ה' בפסוק בדרך רחוקה בא להורות. בנין דבר נש דאיהו מסאיב גרמיה, מסאבין ליה לעילא אלא הוא

בא להורות שבגלל שהאדם מטמא את עצמו ע"י עוונותיו למטה אז מטמאים אותו למעלה. פיון דמסאבין ליה לעילא ומכיון שמטמאים אותו למעלה, דא

אור הרשב"י

לרעות את צאן אביהם בשכם (שם בראשית לו יב) נקוד עליו שלא הלכו אלא לרעות את עצמם כיוצא בו כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן נקוד עליו שלא היה אהרן מן המנין כיוצא בו ונשים עד נופח אשר עד מידבא (במדבר כא ל) נקוד עליו שאף מלהלן היה בן כיוצא בו עשרון עשרון (שם במדבר כט טו) נקוד על עשרון שלא היה אלא עשרון אחד בלבד כיוצא בו הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם (דברים כט כח) נקוד עליו אמר להם עשיתם הגלויים אף אני אודיע לכם את הנסתרים אף כאן אתה אומר בדרך רחוקה נקוד עליו שאפילו היה בדרך קרובה והיה טמא לא היה עושה עמהם את הפסח.

[10] ואיתא בספרי פרשת בהעלותך פיסקא סט על מש"כ או בדרך רחוקה, נקוד על הה"א שאפילו בדרך קרובה והוא טמא לא היה עושה עמהם את הפסח כיוצא בו ישפוט ה' ביני ובינך (בראשית טז ה) נקוד עליו שלא אמרה לו אלא על הגר בלבד ויש אומרים על המטילים מריבה בינו לבניה כיוצא בו ויאמרו אליו איה שרה אשתך (שם בראשית יח ט) נקוד עליו שהיו יודעים היכן היא כיוצא בו ולא ידע בשכבה ובקומה (שם בראשית יט לג) נקוד על בשכבה לומר בשכבה לא ידע ובקומה ידע כיוצא בו וישקו (שם בראשית לג ד) נקוד עליו שלא נשקו בכל לבו ר"ש בן יוחי אומר הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב אלא נהפכו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל לבו כיוצא בו וילכו אחיו